**Când nu mai am putere,
să merg pe sfânta-Ţi cale,
Tu să mă tragi Isuse,
pe urma urmei Tale.**

Să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, o, Isuse mereu,
să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, chiar şi când nu vreau eu.

Când focul suferinţei îmi seac-a mea răbdare,
Tu să mă tragi Isuse, spre Tine cu-ndurare.

Să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, o, Isuse mereu,
să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, chiar şi când nu vreau eu.

Când moartă mi-e dorinţa
de dulcea Ta povaţă,
Tu să mă tragi spre Tine,
şi iar să-mi dai viaţă.

Să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, o, Isuse mereu,
să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, chiar şi când nu vreau eu.

Când duhul îndoielii îmi macină fiinţa, Tu să mă tragi spre Tine şi să-mi măreşti credinţa.

Să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, o, Isuse mereu,
să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, chiar şi când nu vreau eu.

Să nu mă laşi Stăpâne în mlaştina căderii, ci să mă tragi spre Tine, Izvorul mângâierii…

Să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, o, Isuse mereu,
să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, chiar şi când nu vreau eu.

Căci numai Tu-mi ştii starea,
Tu mă cunoşti mai bine,
chiar peste-a mea voinţă,
Tu să mă tragi spre Tine.

Să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, o, Isuse mereu,
să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, chiar şi când nu vreau eu.

Şi-n alipirea dulce,
la sânu-ţi de iubire,
s-atrag pe toţi, Isuse,
c-aici e mântuire.

Să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, o, Isuse mereu,
să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, chiar şi când nu vreau eu.